

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kr. 50 fill
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . — .
Egész évre . 5 . — . = 10 . — .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. dohánytözsdejében Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók,

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Széchenyi-utca 45. sz.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A miskolczi napilap.

(Két cikk.)

I.

(*.) Laptársaink az utóbbi időben többször foglalkoztak azzal az ügygyel, melynek célja volt Miskolczon egy napilap felállítása.

Az egyik a tervet k... etlennek, az eszmét még kellőleg meg... értnek nevezi, a másik a felett panaszkodva, hogy a mostani lapszerkesztők a tanácskozásra meghiva nem voltak, főleg a felett tör pácztát, hogy az alakítandó lap szerkesztését nem miskolczi emberekre akarják bízni.

Mіндеzen dolgok nem tekintethetők másodrendű kérdéseknek, de mégis egy lap alapításánál ezek a momentumok nem játszó a döntő szerepet.

Első kérdés az: vannak-e emberek Miskolczon s vidékén, a kik meg vannak győződve, hogy a közérdek megköveteli, hogy Miskolczon egy napilap létesítsék s hajlandók-e azok e célra bizonyos áldozatot hozni, a jövő reményében.

Mert ha ilyen emberek a kellő számban megvannak s azok a kellő tőkét a lap céljaira mobilizálják — akkor bárki ellenzi is a lap szerkesztését — létesül az s prosperál, ha a kellő anyagi és szellemi tőke felett rendelkezik s a közönség jóakaratu támogatására magát érdemesnek mutatja.

Maga a napilap kérdése már nem egészen új városunkban, mert azzal már évek óta sokan foglalkoznak, annak már évek óta sok-sok barátja van nálunk, a kik tudják azt, hogy egy napilapra városunknak igazán szüksége van és pedig nemcsak a dekorum, a tisztesség kedvéért, hanem főleg azért is, mert volna egy helybeli lap, mely az országos dolgokat naponkint a helyi viszonyokhoz alkalmazva tárgyalná olyan

keretben, mely a mi nézeteinknek, lokális érdekeinknek is megfelel.

A lap-alapítóknak aztán az a joga elvitatlanul megvan, hogy határozhatnak a lap iránya, párt-állása felett s megszabják a keretet, a melyben mozogni akarnak s megválasztják érdekeik bizományosát, a lap reprezentálóját, a szerkesztők személyét. Azok az emberek, kik ily lapot alakítani fognak, mindenestre azon lesznek, hogy egy olyan embert nyerjenek meg, a ki arra érdemes, a ki a felelősséget elvállalja s kötelességének becsülettel meg is felel. Hogy hol van, vagy hol volt annak az embernek a hazája, mi a vallása — ez már engedelemmel legyen mondva, a mai időben nem alkalmas kérdés.

Nem kételkedünk azonban abban, hogy a viszonyokkal ismerős helybeli embert mindenestre szívesebben biznának meg a lap vezetésével, mint idegent. S ha van ilyen úr, tessék neki megmondani, hogy jelentkezésének nagyon fognak az illetők örülni annak idején.

De a legfőbb kérdés: össze fog-e hozni az érdekelt nyomda annyi ügybuzgó embert, hogy a napilap jövője biztosítsák? Ez az a kérdés, a mely mellett a lap szükségessége s az ennek is alája rendelt többi kérdések is eltorpülnek.

Különbén ez az eszme helybeli laptársaink mostani vezetőit is többször foglalkoztatta s megvagyunk győződve, hogy annak idején ezt a kérdést nagyon is aktuálisnak, nagyon is fontosnak tekintették. Most még csak azt jegyezzük meg, hogy ez a kérdés azon pár év óta súlyában csak emelkedett, a közönség gondolkodása e tárgyban csak is a lap felállítása felé javult, hogy javult-e annyira, miszerint közülök a kellő számú uttoró is kikerüljön, azt a jövő mutatja meg. De hogy ez a kérdés el nem aludt, az tény s hogy ezt az ügyet az

érdekeltek forcirozni fogják, az valószínű. Az eredménynek praejudikálni nem lehet, az önmagát fogja megmutatni s ha a lap csakugyan megfogna indulni s prosperálni, ennek csak minden elfogulatlan ember örülhetne, a menyuyiben róla fel sem volna tehető, hogy a régi lapokat tönkre tenné, vagy azok létjogát megátámadná.

Mi részünkről attól a napi laptól nem féltjük magunkat, mert a mi eszméink: a függetlenségi eszmék azok, a melyek áthatják olvasóinkat, a melyeknek létjog van, a melyben a terjedési erő és képesség megvan, a mely az egész magyar nemzetet lelkesíti.

Hogy pedig fenti eszméinkkel mennyire nem állunk egyedül s elszigetelten, közöljük az alantokban egyik jeles munkatársunknak e tárgyban irt véleményét.

II.

Két helybeli laptársunk foglalkozott egy itt, Miskolczon megjelenendő napilapnak a kérdésével. Az egyiknek nem volt semmi különösebb mondani valója s egyszerűen a fölmerült hírek előadására szoritkozott, a másik már helyén valón találta, hogy nézetet is nyilvánítson a kérdésben s úgy tartotta jónak, hogy a meg nem született gyermeket előre elkarhozottanak nyilvánítsa, mert hiszen Miskolczon korán itt vannak a pesti ujságok s mert Miskolczon igen kevés a napi hir, melyet közölni lehetne!...

Ha már laptársaink foglalkozni akartak e kérdéssel, nekünk is kötelességünk elmondani, a mit ez ügyben jónak s kívánatosnak tartunk. Előre is kijelentvén, hogy mi abban a nézetben vagyunk: Miskolczon meg kell teremteni azt a lapot, mely minden nap megjelenjék.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Szerkesztő kerestetik!

Most, a midőn Miskolczon napilapot akarnak indítani s hallom, hogy szerkesztőt Budapestről akarnak hozni, alkalomszerűnek tartom elmondani, hogy évekkel ezelőtt, mikor én is szerkesztő, még pedig igen zaklatott életű szerkesztő voltam, hogyan akartam lapomnak szerkesztőt fogni?

Kihirdettem a lapokban, hogy: „Egy vidéki laphoz tisztességes díjazás mellett szerkesztő kerestetik!” Vagy három rizsma levélpapírost elfogyasztottam, levélbélyegre egy tőkét költöttem és nem akadt Magyarországon ember, a ki Miskolczra jött volna szerkesztőnek.

Egyszer aztán sok idő múlva beállit hozzám egy úri ember, szemüveggel, botbélfrizurájú hajjal

— Uram! — szolt — Én Pennarági Sárkány Lőrincz, budapesti hírlapíró, hajlandó vagyok lapja szerkesztését elvállalni.

— Helyes!... Hanem mindenekelőtt el kell mondanom: mihez kell magát tartania, ha Miskolczon lapszerkesztő akar lenni.

— Csupa fül vagyok.

— A legelső dolga, midőn a lapot átveszi, kijelenteni, hogy a közvélemény hú kifejezője lesz, mindenkor és mindenben az igazságot tartja szem előtt s a magánérdekek mellőzésével egyedül a közügyeknek él.

— Ezt teszem! Ez az én programom.

— A világrt se tegye! Ha ezt a programot Miskolczon híven betartja, el van ön veszve. Az én programom is ez s mert becsülettel betartottam, több az ellenségem, mint a hány hajszál van a fejemben, pedig — a mint látni méltóztatik — hála istennek még nincs szükségem Csillag Annára.

— Hát mit gondol uram, hogy kellene Miskolczon lapszerkesztő létemre magamat viselni? Adjon tanácsot, mert — tetszik tudni — én itt még egészen idegen vagyok.

— No jó! Figyeljen szavaimra. Hogy mi igazságos, mi nem, azzal sohase törődjék. Mindig az a fő, hogy kiről van szó. Emlékezik, mit mond Jókai az „Arany ember”-ben? ... „Gazdag ember, derék ember; szegény ember komisz ember” ... Ez a jeles vezérelv lebegjen folytonosan szemei előtt. A hivatalos állásuknál vagy pénzbeni nagyságuknál fogva hatalmas emberekről — akár csak a holtakról — vagy jót, vagy semmit!

— De ha hibáznak, vagy rosszat követnek el...

— Az lehetetlen. A pénzes és hatalmas ember sohasem hibázik, sohasem tesz rosszat. Minden cselekedete kifogástalan, példás és dicséretreméltó. Miskolczon legalább — csekély kivétellel — így van; lehet, hogy másutt másképpen gondolkoznak. De menjünk tovább. Ha netalán lopnák vagy gondatlanul elfecsérelnék a közvagyon s önnek erről bizalmas tudomása, sőt kétségbevonhatatlan adatai vannak, a világrt se hozza nyilvánosságra! Hallgasson róla, mint a sir... S ha esetleg akad a közügynek egy becsületes harczosa, a ki rámutat a visszaélé-

sekre: gazemberezzé le, természetesen óvatos körülírással, hogy sajtóperbe ne foghassák, így idővel sokra viheti!...

— Ah uram, ez sok!...

— Dehogy sok. Ez még mind semmi. Járjon el rendesen a városi közgyűlésekre, ott lát városatyákat. Az egyik a polgármester mellett szól, a másik hevesen megtámadja. Közgyűlés után találkoznak s nagyot nevetnek a markukba és egymásnak azt mondják: „Jól csináltuk gyerekek!” Ezt azonban meg ne írja, mert akkor az egész atyafiság, a klikk, az érdekeltek, a házi orvos, házi ügyvéd, még a cselédség is mind Ön ellen támad s ha lovagias elégtételt nem kérnek is, házról-házra járnak s fölkeresve a prenumeránsokat, elmondják Önt minden rossznak: Sobrinak, Rózsa Sándornak s isten a megmondhatója, még minek és felszólítanak minden prenumeránst, még azt is, a ki 5 évi előfizetéssel hátrálékban van, hogy a lapról mondjon le.

— Elég uram! Szabad kérdenem, melyik vonat indul legelőbb Miskolczról?

— Ne siessen kérem! Hadd beszéljek tovább. Ha ön a regále-bérbeadása, a „Korona”-építése, a fürdőtér szabályozása körül követett eljárást szigorú bírálat alá veszi, ha a kaszárnyaépítési düh ellen kikél; akkor a város emelkedésének és szépülésének érdekeit tiporta sárba, más szóval miskolczi parlamenti finomabb kifejezéssel élve — úgy tett, mint az a bizonyos madár. Tudja?...

— Elég uram! Elég!

— Dehogy elég! Ha a suszterinasokról beszél, mindig orthopád-íjagnak czimezze őket, a szoba-

Ma már annyira vagyunk az ujságokkal, hogy nélkülök alig tudunk ellenni. Közönségünk valósággal szomjuhozza az ujságolvasást s az eredmény aztán az, hogy nyakra-főre teremnek a lapok, a melyek mind azt akarják, hogy ők legyenek a közönség igényeinek, kívánságának legjobb kielégítői. Ezért van az Miskolczon is, hogy négy lap jelenik meg s mindenik azt tartja magáról, hogy ő a közönség leghivebb barátja s értesítője. Hát abban az esetben, ha mindenik napilap volna, mint van pl. Kolozsváron, hol 3 jelenik meg, egy szavam sem vol a sem egyik, sem másik ellen, elhinném, hogy mindenik csakugyan híven tudósítja az olvasókat a történt dolgok felől, hiszen elég tere van rá. De így, a hogy most vagyunk, mindent elhiszek, csak azt nem, hogy akár egyik, akár másik lap legjobb barátja az olvasónak. Nem hiszem el azért, mert még az egyszerű hírekkel is úgy vagyunk, hogy az egyikről az egyik, a másikkól a másik emlékszik meg s ha mindeniket akarjuk tudni, mind a négy lapot el kell olvasnunk. Áll ez úgy a helyi, mint országos, sőt a világi hírekre is. Áll azért, mert hiszen úgy vélekednek a szerkesztőségek, hogy nem kell olyat adni, a mi a másikban „már“ megjelent... Ée éppen ez az oka annak, hogy mi elítéljük egyik laptársunk azon felfogását, hogy itt nincs elég napi hír. Van elég, csak hogy a négy lap közt megosztva, bizony kevés jut egyre-egyre, hiszen minden áron arra törekszenek, hogy csak „egészen újat.“ S ha nincs elég, annak az az oka, hogy a riporter nem elég élmes, nem elég ügyes, a minthogy nem is lehet az, hiszen mindig kötve van, hogy a mit lát s hall, az már egy nappal előbb megjelenthet elég más lapban s akkor aztán vége az ő szemfüleskedésének... Miskolcz olyan nagy város, hogy bátrau vállalkozhatik rá bárki is, hogy két hasábra menő vegyes hirt közöljön.

Nem áll meg az az érv sem, hogy itt korán olvashatók a pesti lapok! E szerint lapot csak ott kellene kiadni, hol későn kapják kézbe a pestieket s így teljesen hiabavalóság az is, hogy itt 4 lap van, hiszen az ujságokat így is régen olvassuk!... Az igaz, hogy elég kedvező helyzetünk van e tekintetben, mert 12 óra előtt olvashatjuk a pesti lapokat, estve pedig a külön kiadásokat, de hát kérdem: egy jól felszerelt s ellátott napi lapnál, mely itt Miskolczon minden nap délután 6 órakor jelennek meg, nem volna-e arról gondoskodva, hogy az aznap délelőtt s a délután egy részében történt dolgok már olvashatók legyenek?... Bizony igen, hiszen éppen ez által volnának megelőzve maguk a pesti lapok is éppen itt Miskolczon.

De ne foglalkozunk tovább is laptársunk el nem fogadható nézeteivel, hiszen önkénytele-

leányokat pedig kisasszonyoknak, mert különben az inas-gyerek nem adja át gazdájának a lapot, a szobaleány pedig befűt vele. A kreizlerosné ténsasszony-nak, a ténsasszonyt nagyságosnak, a nagyságost méltóságosnak titulázza, ha kedves ember akar lenni.

— Uram, én nem hallgatom tovább. Én megyek. Ha vonaton nem mehetek, azonnal bérkocsit fogadok, de ezután Miskolczon egy pillanatig sem maradhatok.

— Ha én maradhattam évek hosszú során át, maradjon Ön legalább addig, míg befejezem mondókámat. Ha bekopogtatnak a közérdek nevében s a harmadik szó után kilátszik a lóláb: a legrobotabb önzés és magán érdek, hajtsa meg magát mélyen és szolgáljon vakon. Dobja a meggyőződését, elveit s szellemét a sutba, ezt kívánja a miskolczi közönség. Tisztelet az érdemes, de — kevés kivételnek.

— Isten Önnel uram!

— Várjon kérem, már befejezem!

— Adieu!

— Ne szaladjon! Hová rohan, az istenért?!

Hiszzen azt ígérte, hogy átveszi lapom szerkesztését?! Maradjon kérem!!!

Hiába volt minden marasztalás. Az én hirlap-íróm világgá szaladt.

Egy héttel később értesültem róla, hogy Miskolcztól Budapestig meg sem állt.

Alá'szolgája!

Penna.

nül is arra a gondolatra jutunk, hogy azért van ez az ellenszenv, mert veszélyeztetve látja saját sorsát, fennmaradását. Hanem előadjuk saját nézeteinket, a melyeket e tárgyban megalkottunk magunknak.

Mint említettük, abban a meggyőződésben vagyunk, hogy meg kell teremteni a napi lapot. Meg kell teremteni azért, hogy városunk napi érdekei annál jobban kielégíttessenek, hogy nagyobb szabásu mozgalmaknak legyen biztos s kitartó s mindenek felett állandó, nem megszakított melegágya, hogy a szellemi erők összetartassanak, hogy városunk tekintélye emeltesse, hogy közönségünk mérsékelt áron megkapja egy jól szervezett szerkesztőség útján a szellemi élvezetet, a mely manapság a mi helyi lapjaink által bizony igen-igen csekély mértékben történik meg.

Csak hogy éppen azért, mert így általános szempontok az irányadók előttünk, egyuttal az is meggyőződésünk, hogy a megindítandó lapnak párton kívülnek kell lennie. Itt Miskolczon az a tapasztalat, hogy egyetlen politikai párt sem képez olyan hatalmas testületet, melynek módja s ereje volna arra, hogy saját kizárólagos elveit képviseltesse egy napi lap által. De meg a mai viszonyok között, a most uralkodó egyházpolitikai s nemzetiségi kérdések ügyében nem is lehet párt-elveket hangoztatni, hiszen itt most egyenesen a haza mentéséről van szó úgy politikai, mint köztársadalmi szempontból. Ezt pedig nem pártállásból kell tenni, hanem hazafiui kötelességből.

Ki kell mondanom még azt a meggyőződésemet is, mely szerint a legnagyobb mértékben felháborodom, mikor azt is hangoztatják, hogy a felelős szerkesztőt majd Pest-ről hozzák!... Bizony csak az elfogultság, no meg ama bizonyos „boldogító együgyűség“ gondolhat ilyet. A kormány meg szokta azt tenni, hogy ide is, meg oda is küld szerkesztőt, de már egy teljesen független lapnál igen nagy veszedelemnek tartanám, ha ilyenbe bele tudnának menni. Itt Miskolczon a lapszerkesztőnek olyan egyénnek kell lenni, ki otthon van minden tekintetben úgy a politikai, mint a társadalmi ügyekben. A ki nem ilyen, arra lesz kárhóztatva, hogy lépten-nyomon botoljék s helyreigazításokat tegyen, hogy így aztán mihamar lejárja magát. Igazán szegénységi bizonyítvány volna városunkról, ha ilyet akarnának megtenni, kik e kérdéssel foglalkoznak. Hiszen az a Pestről került szerkesztő csak „homo novus“ lehet, kiből semmi biztosítékot nem találhat senki sem.

Sokat óhajtanánk még elmondani e kérdésben, de ezuttal elégnék tartjuk az elmondottakat, a melyek alapján mi igen óhajtuk a napilapot s csak üdvözölni tudjuk azokat, kik e lépéseket megteszik. Hadd legyen egy központ, egy szellemi közönség, a mely most nincsen. s. n.

A kisértő rém.

Hogyan? Hát nem temettük el jól? A sír födele nincs jól befedve? Minek jön az vissza, kit már eltemettek? Kisértő rémektől sohase lehetünk mentek?

Igen, feltámadni készül, a kripta fedelét ki-kinyitogatja, megüti orrunkat a dögleletes lég és kísért. rémit.

Fel akar sirjából támadni a közigazgatás államosítása. A most három éve Szapáry által nemzett 2 §-os törvénynek csufolt szörnyeteg, mely se hybrid, se korcs, hanem egy alakatlan torz, melynek kimulását még szülői sem siratták.

Pedig Szalavszky mint apa és Szapáry mint anya minden elkövettek akkoron, hogy ha kell, erőszakkal vigyék keresztül.

Az agyvelőforrasztó nyári hőségben Szapáry országgyűlést tartott és hála a függetlenségi párt kitartó ellenzésének, az erőszakos miniszterelnök törekvése csuful megbukott.

Azóta nagyot fordult a világ szekere, az

aulikus Szapáryt a demokrata Wekerle váltotta fel.

Most, hogy egy korszakalkotó reformot keresztül hajtottak, felhasználják az alkalmat a népszerűség könnyű védbástyája alatt — a függetlenségi párttal együtt — a közigazgatás államosítását becsempészni.

Azonban tévednek, mert a milyen önzetlenül küzdötték a függetlenségi párt polgári házasság behozatala iránt, éppoly kitartással és határozott opportalással fognak küzdeni ősi alkotmányunk megvédésében.

A megyék és városok széleskörű autonómiaja nem tetszik a kormánynak, nem elég mamek képviselőt liferálnak fel a megyei tisztviselő és szolgabírák. Ezért kell a kormánynak az államosítás.

Ezáltal véli a szabadelvű párt hatalmát örökkön-örökké fenntartani. Nem az a cél, nem az az eszköz, hogy ezáltal a nemzeti-ségeket féken tartsa és mozgalmait ellensúlyozza, vagy elnyomja. Hieronymi erdélyi útjában hiába hozta elő az államosítást olyképp, mintha ez a nemzetiségek ellen irányuló üdvös javaslat volna. A közigazgatás államosítása veszélyes lenne hazánkra már csak azért, mert ez megölné a nemzeti közszellemet, a nemzet szabad rendelkezési jogát.

Ha Bécsből jönne egyik kormányhoz a parancsolat, hogy absolutorium jön be, akkor a kormány által kinevezett figurák vagy köznyelven hivatalnokok az egész megyében elfojtanák a tiltakozásnak még csendes sóhajtasát is.

A megye megszűnnék megye lenni. Nem paradoxon ez, de valóság. A megye és közönsége eddig mindig éber őre volt alkotmányunknak és mindenkor felemelte veto-ját, ha sérelmet látott benne. Az államosított s átgymert megye ezután süket lesz minden nemes és nemzeti eszme megvédése vagy a nemzet jogai ellen irányuló sérelem megtorlása irányában. — Mig Ausztriával ily szerencsétlen közös házasságban élünk, nem szabad gondolnunk a közigazgatás államosítására.

Független Magyarország mellett lehet állami adminisztráció! Addig semmi szín alatt.

Hogy pedig a kisértő rém fel ne támadjon, vagy ha feltámadt, hosszú életü ne legyen: rajtatok a sor függetlenségi polgártársak, álljatok sorompóba és akadályozzátok meg minden törvényes eszközzel, nehogy ez a káros intézmény törvényerőre emelkedjék. A polgári házasság behozatalánál a közvélemény felemelte szavát és győzött a bécsi reakció ellen, tegyen most is úgy és bizony győzni fog. Karczfalvi.

Politikai szemle.

— Hieronymi Károly befejezte erdélyi útját, melynek eredményeként a félhivatalos lapok sem tudnak egyebet felemlíteni, mint azt, hogy a tanulság, melyet útjából merített, arra redukálódik, hogy Erdélyben nagyon jól főznek, a magyarok, különösen a főispánok s a többi hivatalos emberek igen vendégszeretők s éppenséggel nem hívei a dákromanizmusnak. A kormánypárti lapok azzal biztatják a minisztert, hogy útjának még is lett egy eredménye, még pedig az, hogy ama számos intelligens román vezetőse alatt, a kiknek még van valami veszteni valójuk, egy román középpárt fog képződni, a mely az uniónak és alkotmányának feltétlen elismerése mellett, a román nép mindazon megengedhető kívánságainak megvalósítására fog törekedni, a melyek elvben a kormány részéről sem utasítottak vissza. Valóban bámulatos eredmény. Tudtunkkal ez a középpárt létezett eddig is. Hiszen Mocsányi és Gáll vezetése alatt eddig is voltak oly románok, kik az uniót és alkotmányt is feltétlen elismerték. Ennek a pártnak létesítése kedvéért ugyan kár volt Erdélybe menni. A miniszternek előre bejelentett és bevallott célja az volt az Erdélyi útjával, hogy megpuhítsa a románokat. Ezek pedig kerültek a miniszter, úgy hogy a miniszter nemcsak egy csufos kudarcot szenvedett, de csorbát ejtett a magyar állam tekintélyén is, a mikor a románoknak alkalmat adott arra, hogy távolmaradásukkal

tüntethessenek a magyar állam egyik képviselője ellen. Ezt a csorbát ugyan a román középárt nem fogja helyreállítani, minthogy a mérsékelt románokat eddig is járszalagon vezették a tulzók, kiknek áskálódásai és izgatásai ellen nem bankettezni — hanem tenni kell!

HIREK.

— **Személyi hírek.** Soltész N. Kálmán kir. tanácsos, polgármester Kaltenleutgebén fürdőből a mai napon városunkba visszaérkezik. — Mádi Kovács György altornagy, kassai hadtestparancsnok a jövő hét folyamán városunkba jön.

— **Horváth Lajos** városunk északi kerületének orsz. képviselője 6 héti időtartamra Tátra-füredre utazott.

— **Herman Ottó nyaralója.** Herman Ottó, városunk déli kerületének országgyűlési képviselője a kies fekvésű Lilla-Füreden díszes nyaralót épített, hol évenként a nyári hónapokban kedves nejével együtt tartózkodni fog.

— **A miskolci ev. ref. egyház küldöttsége** szombaton, a hó 28-án délelőtt tisztelgett Eötvös Loránd közoktatásügyi miniszternél Budapesten. A küldöttség vezetője Kun Bertalan püspök, tagjai: Mikuleczky István egyházi főgondnok, Bizony Ákos iskola-kormányzó és dr. Kovács Gábor főgimnáziumi igazgató voltak. A miniszter a legnagyobb szívélyességgel fogadta a küldöttséget. Kun Bertalan püspök mindenképpel meleg szavakban üdvözölte a minisztert, erőt és kitartást kívánt áldásos munkájának teljesítéséhez. A miniszter köszönő szavai után ugyancsak Kun Bertalan püspök előterjesztette az egyház kérelmét, mely abban áll, hogy a közoktatásügyi kormányzat vegye ki a miskolci ev. ref. főgimnáziumot mai bizonytalan helyzetéből: kösse meg az államsegélyre vonatkozó szerződést, adja meg a szerződésben kikötött 11,000 frt évi segélyt teljesen és intézkedjék az építkezés ügyében. A kérelem előterjesztése után a miniszter és küldöttség tagjai hosszasan tárgyalták az iskola ügyét, mely után a miniszter kijelentette, hogy a miskolci ev. ref. főgimnázium részére a jövő évi állami költségvetésbe már 10,000 frtot vett föl, az utána következő évben pedig a teljes 11,000 frt föl lesz véve. Az építkezésre vonatkozólag is nagyon biztató ígéretet tett a miniszter. Ő — miként mondá — nincs elene annak, hogy az építkezésre 50,000 frt helyett 80,000 frtot adjon az állam, de ebben az esetben az ohajtáná, ha a mostaninál alkalmasabb telken egészen új iskola építtetnék; egyébként még bővebben fogja tanulmányozni az ügyet, a bemutatott építési tervet a elvi elhatározását legközelebb közölni fogja Kun Bertalan püspök úrral. A küldöttség ezek után búcsút vett a minisztertől s eltávozott.

— **Lelkészválasztás.** A sajtó-vámosi ev. ref. egyháznál Soltész Sándor lelkész elhalálása folytán megüresedett lelkészi állás a hó folyamán fog választás útján betölteni. A választási küzdőterem leginkább érdekelve vannak: Simon István harmaczi lelkész, a megboldogult lelkésznek a veje, Csizmadia Jenő bánhorváti lelkész és Csik Dániel püspöki titkár, miskolci s. lelkész. Mindegyiknek erős pártja van a választás előreláthatólag nagyon heves lesz. Legtöbb kilátást fűz azonban az egyház a Csik Dániel megválasztásához, kiben egy művelt, nagytudományú lelkészt, kitűnő szónokot nyerne az egyház.

— **Tanítóválasztás.** A városunkban felállítandó községi iskola két tanítói állásának betöltésére vonatkozó pályázat határideje lejárt. A két állásra összesen 65 tanító pályázott. A választás ma, azaz augusztus hó 1-én délután 3 órakor lesz a városházának valamelyik hivatalos helyiségében.

— **Tanítóválasztás.** A karczagi róm. kath. népiskolánál megüresedett tanítói állásra Marusák Pál tanító, miskolci lakos választott meg, ki ez év folyamán nyerte el a tanítói képesítést az egri tanítóképzésben.

— **Eljegyzés.** Schäfer Ignác miskolci fiatal kereskedő eljegyezte Ehrenreich József kedves leányát Margit kisasszonyt Homonnán.

— **Eljegyzés.** Farkas Sándor, házi ezredünk derék hadnagya a hó 28-án tartotta eljegyzését Martin Valéria úrhölgygyel, dr. Juhász Pálné úrnő szép és műveltlekű leányával.

— **Bimbó-hullás.** Wesselényi Adolf malomtulajdonos polgártársunkat és családját mély gyász érte. Elvette tőlük a halál alig négy évet élt kis leányukat: Ilonkát. A korán elköltözött gyermek hült tetemét vasárnap délután nagy részvét mellett kísérték sírjába. Nyugodjék békében!

— **Borsodvármegye közigazgatási bizottsága** részéről, 1894. évi augusztus hó 16-án délelőtt 9 órakor az alispáni kisteremben havi rendes ülés tartatik báró Vay Béla főispán elnöklése alatt.

— **A miskolci fogyasztási szövetkezet** legutóbb tartott ülésében azt a határozatot hozta, hogy ez év november hó 1-én bázilag kezelt saját raktárt nyit. Megemlítjük továbbá, hogy a szövetkezet a hússzállí-

tásra nézve Mádi János mészáros-mesterrel kötött szerződést s a tagok a mai naptól kezdve már ő tőle vásárolhatják a húst.

— **Pénzhamisító.** Igazán gyakran beválik az a közmondás is, hogy a kis zsványokat megcsipik, a nagyot meg futni engedik. Ujabban Miskolcra egy apró pénzhamisítót fogtak el Bereznay Pál személyében, a ki a 10 és 20 filléreseket gyártotta, hamisítványával a külvárosi krazlerosokat és kocsárosokat szedvén rá. A mikor elfogták a rendőrség 1 frt 80 kr. apró pénzt talált nála, de hamisítványt egyet se, mert azt üldözése közben a Bábonyibérczi pincesoron a fűz és bozót közzé dobálta.

— **Katonáink érkezése.** A helyben állomásozó 12-ik számú huszárezred törzse Gyöngyösről szombaton érkezett városunkba. Derek huszárainkat Zalesky tábornok vezetése alatt az összes tisztikar fogadta. Gyalogezredünk is szaporodott. Az 5. számú gyalogezred első zászlóaljja ma reggel érkezett ide Szathmárról. Ez a zászlóalj továbbra is városunkban marad, helyette a nagy gyakorlatok bevégzése után egy itt állomásozó zászlóalj tétetik át Szatmárra.

— **A „jőlelkű” plébános.** Edelenyben, az ottani lakosságot mélyen megbotránkoztató eset foglalkoztatja. Okot szolgáltatott pedig erre, az ottani „jőlelkű” róm. kath. plébános eljárása, ki a szegények iránti „jőlelkűségének” (?) — mint alább kitéjük — kétségtelen jelét adá. Ugyanis Baricska Mária miskolci illetőségű, edelenyi lakos kis gyermeke Edelenyben elhunyt, s a szokáshoz képest a halálása a plébános urhoz bejelentette t, ki azonban a holttest beszentelését és a temetésen való megjelenését megtagadta, mivel a szegény asszony a 2 frt 50 kr. temetési stóllát megfizetni nem tudta. Hiába esdelt s könyörgött a szegény asszony, a plébános ur szíve nem értette meg a könyörgő szavakat és nem is volt hajlandó a kisdud hulláját addig eltemetni, míg a kántor nem vállalt felelősséget arra nézve, hogy a temetési összeg meg lesz térítve. Azt hisszük, ehhez nem kell semmi kommentár.

— **Éjjeli csendháborítás.** Greiner Lajos békéscsabai illetőségű borügynök a múlt héten igen jó gseftet csinálván, a Pannoniában Szerémy urral együtt nagy fuvorét csinált a békésen beszélgető kávéházi publikum közt. Szerémy bácsi költeményeit szavalta, Greiner ur pedig mint valami gyorselarusító kiabált s mint valami Amerikába készülő pénztáros dobálta a bankókat. A dolog a rendőrség fülebe jövé, Farkas János és Takó Sándor ügyes rendőrbiztosok betoppantak a kávéházba, a honnan azonban Greiner ur valószínűleg megneszelvén a dolgot, mihamar elillant s a „Három-rózsá”-ra ment, a hova a biztosok őt nyomon követték. A Greinerrel együtt lévő fiúcska figyelmeztette őt ezen kellemetlen körülményre, a mi felett a már berugott állapotban leledző utazó aunyira dühbe jött, hogy a biztosokat megtámadta. A két erőteljes ember nem lévén képes a dühöngőt megfékezni, a rendőrorjáratot előhívták, de még így is nehezen ment a dolog. Greinert négy rendőr emelte a levegőbe s vitte egy bérkocsishoz, a melyen aztán a városházára szállították. Menet közben a fogoly óriási lármát csapott, nem hízog kifejezéssel illette a rendőrséget s a kapitányokat. A rakoncátlanokodót Berner Antal cz. alkapitány 75 frt bírság megfizetésére kötelezte, másnap a fogságból elbocsájtotta. A közcsend és éjjeli nyugalom ezen megháborítója ezuttal nagyon olcsón menekült.

— **Érdekes bűnpör** kerül tárgyalás alá a miskolci kir. törvényszéknél a hó 16-án. Ekkor leend a végtárgyalása Szobonya Bertalan volt kir. aljárásbíró bűnpörének, ki tudvalevőleg számos bűntényvel van vádolva. A védelmet dr. Kürcz Jakab ügyvéd fogja képviselni. A végtárgyalás — mint már jeleztük — zártkörű leend.

— **A budai szinkör novellája.** A budai szinkörben hétfőn meglepte a közönséget, hogy Kovács Mihály, a társulat népszerű kómikusa, kit városunk színházlátogató közönsége is ismer, váratlanul elmaradt a szereplők sorából. „A primás kisasszony” című bohózat egyik szerepében kellett volna föllépnie, de mert nem volt jelen, helyettesítéséről kellett gondoskodni, Kovács Mihály nem lett hirtelen rossz szul, nem is művészi önérzet megsértése forog szóban. Kovács Mihály, a ki annyiszor kacagattatta meg a közönséget a vén szerelmes kómikus szerepében, ma direktori utasítás nélkül vállalkozott erre a szerepre: megszökött a társulat egyik csinos kardalospőjével, a színház egyik tisztviselőjének leányával. A dolognak komoly oldala is van. Kovács nős ember és szegény, áldott állapotban lévő feleségének szerzte ezt a nagy meglepetést. Délben még a szinkörben látták, részt vett a főpróbán is. Aztán rövid levelet irt a feleségének, csak annyit, hogy ma ne várja ebédre. Este aztán, a mikor a színházba meg kellett volna kezdődni az előadás-

nak, kislult a turpiasság. A társulat jobban informált tagjai mindjárt tudták mire magyarázni a szerelmes pár egyöntetű eltűnését. A leány apja és Kovács felesége övéik eltűnéséről a miskolci rendőrséget is értesítették. A szerelmes pár úgy látszik, Bécs felé vette útját s könnyen megeshetik, hogy a rendőrség a legrövidebb idő alatt megzavarja az idillt.

— **Vidéki multság.** A szomszéd Hevesmegye Átány községében tűzoltó-egyesület alakult. Vasárnap fényes multság volt ottan az új egyület tiszteletére, melyet Horvay Árpádné szül. Bárány Ilona urnő rendezett. A multságon jelen voltak: leányok: Kovács Etelka Eger, Weisz Paula Miskolcz, Kőncs Mariska Tisza-Örs, Sworbauer Paula Kömlő, Szabó Mariska Heves, Hofman nővérek Talya, Mikola Margit Heves, Vajda Etelka és Fekete Margitka stb. — Asszonyok: Fekete Józsefné, Jászberényi Miklósné, Horvay Árpádné, Kovács Kálmánné, Jeszenszky Béláné, Serfőző Gézáné, Szigethy Ferenczné, Sztrányai Imréné, Nyireő Antalné, Légrádi Istvánné, öz. Vajda Sámuelné, Milinko Zsigáné, Kőncs Ilona Tisza-Örs.

— **Tourista kirándulás a Mátrába.** Petró József, a Borsodi Bükk-egylet alelnöke, felhívást bocsátott ki az egyület tagjaihoz, mely szerint a Magyar Turista-Egyesület budapesti főosztálya, a Mátra-Egylet és a Borsodi Bükk-Egylet közös kirándulást rendeznek augusztus 11—12-én a Mátrába. Indulás Miskolcra aug. 11-én délelőtt 9 óra 38 perczkor a gyors vonattal, találkozás a budapesti osztály és Mátra-egylet tagjaival délben 12 óra 19 perczkor a siroki vasutállomásnál. Onnan kocsin indulva a siroki várba, azután Parádra. Ebéd 2 1/2 órakor Parádon, hol a kirándulók a délutánt és az éjszakát töltik. 12-én reggel 4 órakor indulás kocsin a Cseviczéhez (1/2 óra), onnan gyalog a Gálára, ott villás reggeli, azután Benére, ott ebéd, — onnan teteszer szerinti időben Gyöngyörsre. Kéri a Borsodi Bükk-Egylet tagjait, a kik a kirándulásban részt kívánnak venni, hogy szándékukat vele augusztus 5-ig közölni sziveskedjenek, hogy erről a Mátra-Egylet elnökségét a szükséges előintézkedések megtehetése végett idejekorán értesithesse.

— **Tűz a vidéken.** Vármegyénk egyik kis községében Radistyánban hétfőn egész napon át óriási tűzvész pusztított, mely alkalommal 32 ház, számos melléképület és mintegy 60 kszal lett a tűz martalékává. A tűz hétfőn hajnalban ütött ki s az erős szél közepette oly rohamosan terjedt tova, hogy mentésről szó sem lehetett. A tüzet még tegnap reggel lokalizálni nem sikerült.

— **A Sajtó áldozata.** Csak nem mulik el év, hogy a Sajtó ki ne vegye áldozatát városunkból. Múlt pénteken délután Schönleiden Sándor 17 éves mészáros tanonc fürdeni ment a Sajtóba, úszni nem tudván, a habokban csakhamar elmerült. Jó távol tőle halászok ültek a folyó partján s mikor észrevették, hogy a fiú elbukott, segélyre siettek, de a mikor a partra hozták, már meg volt halva. A szerencsétlen fiut vasárnap temették el nagy részvét mellett.

— **Megégett gyermek.** Borzasztó halállal mult ki az élők sorából Klein József s. szentpéteri lakos 2 éves fia. Kukoriczasütés közben tűz darabkák hulltak ruhájára s e közben oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy bele is halt.

— **Bolttörés.** Frank Albert miskolci lisztkereskedő fő-utcai üzletébe tegnapelőtt éjjel ismeretlen tettesek behatoltak, ott a pénztartó fiókot feltörve csak pár forint összeget vittek el.

— **Ugye alma volt?** Az a legérdekesebb az egészben, hogy valóban megesezt. Alig két napja annak. Három éves kis testvérkét, Gizikét, tanította a nővére az „engyali üdvözlé”-re. Gizike buzgón mondogatta nővére után az ima szavait. „Áldott vagy te” — „Áldott vagy te” — „az asszonyok között” — „az asszonyok között.” — „És áldott a te méhednek” — „és áldott a te méhednek” — „gyümölcs” — „gyümölcs.”

— **Ugye alma volt?** — kérdi hirtelen a kis imádkozó, legkedvesebb gyümölcsére gondolva, mielőtt nővére az ima következő szavait szájába adhatta volna.

— **Nyilvános nyugtázás és köszönet** a miskolci kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága által f. é. június hó 16-án megtartott jótékony célú táncvigalom jövedelme következő volt. Bevétele: Belépti díjak, felülfizetésekből 332 frt. Kiadás: Zene, nyomtatvány, posta-költség, világítás, diszítés 228 frt 79 kr. Maradt tiszta jövedelem 103 frt 21 kr. Ezen eredményhez hozzá járultak felülfizetéseikkel: 10 frttal: Báró Vay Béla főispán. 9 frttal: Rác Jenő gyógyszerész. 5—5 frttal: Dr. Derczenyi Imre Diós-Győr. Pfennig József D.-Vasgyár, Koos Soma, Kulcsár Károly, Koos Miksa 4 frt 50 krral. Radvány István kir. tanácsos Kolba Károly D.-Győr, Kolba József D.-Győr, 4—4 frttal. K. I. N. Ujházy Kálmán. 3—3 frttal. Dr. Dobrik Bertalan. S.-Kaza. Feuerstein Mór, Forster Rezső, Pellikán és Gyukiás. 2 frt 50 krral: Pfliegler J. Ferencz, Cronenbold Ferdinand altornagy, 2—2 frttal: Dianovszky Ede, Warajthy József, Ligety Gyula M.-Kövesd, Dr. Soltész Károly, D.-Győr, Diószeghy György v.-főjegyző, Soltész N. Kálmán kir. tanácsos polgármester, Albert Ede, Wesselényi Géza,

Dr. Gencsi Soma, Polatsek Arnold, Grünvald Jakab, Moskovits S, Dr. Havas Leó, Balogh József gyógyszerész, Dr. Kazai Mór, Pigay Béla, Hercz Jenő, Kiss Károly, Pandula Lajos. 1 frt 50 krral: Antal Károly, D-Győr, Rosenthal Ferencz D.-Győr, Éder Lajos, Mathea Károly, Lovász László, Dénes Lajos, Bettali Oswald őrnagy, Dr. Grün Miksa, Secau József kapitány, Geiger Vilmos. 1—1 frttal: Kolbenhayer László Debreczen, Gödry Lajos S.-Kaza. Dr. Fodor Mór Szendrő Plank József M.-Kövesd, Dr. Ferenczi Henrik, Dr. Vajda Adolf, Ludvig István, Neubauer Mihály, Szombathy Sándor, Greichman Ede, Korbély József, Istvánkó Jánosé, N. N. Ujhelyi Miklós, Prokob Antal, Janovits Gyuláné, Főzy Sámuel, Borza Józsefné, Szlavkovszky Imre, Zsolczay Ferencz, Dudrovits Árpád, Singer N., Horeczky N., Regula János, Hommer József, Halapka Lajos, Berzy László, Handler László, Nagy Lajos, Widder Sándor, Dr. Kún Ignác Edeleny. 50—50 krral: Molnár János D.-Győr, Tury József, Simon Farkas, Weisz Bernát, N. N., Gerő Sándor, Dudás István, Tóth Ferencz, Zelenka Pál evang. püspök, Bodnár Béla, Kiss Lajos, Kreuzer Lajos, Soltész István, Forster Aladár, Mihalsik József, Hlatky János, N. N., Bodnár Lajos, Kiss László, Bendrin Béla, Németh László, Kecskés Károly, Eötvös Lajos, Lobhaszberger Mariska, Tokaji Lajosné, Steinberger Ignác, Steinberger Dezső, Pfliegler János, Baró Rosenczweig Ferdinand ezredes, Rhonyecz József, Kerekes Kálmán, Lukács János, Steiner Béla, Milecz Klára, Márki Béla, Wáradai Sándor, Lánzy Dániel, Csorba György, ifj. Regula János, Erdely Kálmán, Dobrik Kálmán, Koos Józsefné, Kovács József, Biró Benjámin, Kovács János, Kovács József, Kócs Sándor, Papp Elk, Fried Samu urak stb. Fogadják a nemes szívű adakozók valamint a rendező bizottság buzgó és sikeres fáradozásáért, az igazgatóság legforróbb köszönését. Miskolcz, 1894. július 1-én. Miskolczi kerületi betegsegélyző pénztár. *Kulesár Károly* igazg. elnök.

— Miskolcz városában felállítandó „Kossuth”-szobor költségeire adakoztak: Kis-Tokaj előjáróság gyűjtőívén 94 kr. Biró Bertalan 10 kr., Harsányi János 2 kr., Olaj Oktatási 10 kr., Ráczkvi Dániel 10 kr., N. N. 40 kr., N. N. Kis-Tokajból 10 kr., Bercsók Sándor 2 kr., Kremer János kis-tokaji lakosok 10 kr. — Szirma előjárósága gyűjtőívén 2 frt 28 kr. Zombor Sámuel 2 kr., Rózsa József 2 kr., B. Tóth Sámuel 2 kr., Székely József 20 kr., M. Szabó Ferencz 2 kr., S. Harsányi János 2 kr., Szabó János 2 kr., M. Rózsa János 2 kr., Veres János 2 kr., D. Szabó Márton 2 kr., Veres Sámuel 2 kr., Rózsa Sándor 2 kr., Kis Lajosné 2 kr., T. Szabó András 2 kr., Váradai Sámuel 2 kr., Herczföld 10 kr., G. Szabó Lajos 20 kr., Tóth Ferencz 20 kr., Zor Gáborné 4 kr., Cs. Szabó József 10 kr., Goldstein Dávid 10 kr., Répás József 2 kr., Fodor Sándor 2 kr., Cs. Szabó János 10 kr., S. Szabó József 10 kr., Szabó Mihály 5 kr., Molnár János 2 kr., S. Szabó Sámuel 2 kr., Kalináné 2 kr., Váradai Bálint 10 kr., Szász István 10 kr., Váradai Ferencz 2 kr., K. Szabó József 2 kr., Tóth Mihály 2 kr., Kolozsvári Józsefné 2 kr., Podva Ádám 2 kr., Klein Sámuel 5 kr., Szabó József 2 kr., S. Harsányi György 2 kr., B. Tóth József 4 kr., Zombor János 4 kr., Dóri Sándor 2 kr., B. Szabó János 4 kr., V. Szabó János 2 kr., Molnár Sámuel 10 kr., S. Szabó Ferencz 4 kr., D. Szabó Sámuel 2 kr., Rózsa Sámuel 2 kr., Szabó Balint szirmai lakosok 3 kr. — Kir. törvényszék gyűjtése 16 frt 30 kr. Ortway Miksa 5 frt, Kaffka Ignác 1 frt, Varjassy Ferencz 1 frt, Gőcze Bertalan 1 frt, Pottak Lajos 1 frt, Hubay Gyula 1 frt, Dr. Somossy András 50 frt, S. Mogyi Mihály 1 frt, Bulyovszky Gusztáv 3 frt, S. B. Alajos 1 frt, M. Zey Gyula 50 kr., Kádár Lajos 20 kr., Jany Sándor 10 kr. — Fischer Lajos gyűjtőívén 250 frt. Mikuleczky István 100 frt, Gröber József 50 frt, Fischer Lajos 15 frt, Nozdovitzky Jenőné (1 dr. huszkoronás) 10 frt 20 kr., Özv. Tóth Józsefné 1 frt 50 kr., N. B. 50 kr., N. N. 50 kr., Hombol Zejan 50 kr., Balázs 50 kr., Feiler Mátyás 30 kr., Fischer Dávid 1 frt, Tokay L. 20 kr., Soós Sámuel 1 frt, Faragó Pali 50 kr., Pásztor Miklós 1 frt, S. F. 30 kr., V. B. 10 kr., Özv. Otrókoci Dánielné 30 kr., Okolicsányi Klára 2 frt, Otrókoci Dániel 1 frt 10 kr., Özv. Farkas Istvánné 2 frt, Szőke Pál 2 frt, Kerékgyártó János 1 frt, Demeter Pál 1 frt, Ujhelyi József 50 kr., Kapisinszky Károly 50 kr., Sikorszky Gyula 50 kr., Bedácsik József 50 kr., Özv. Hosszafalusi Lászlóné 5 frt, Gánóczy József 1 frt, Klein Gáspár 5 frt, Bontsó Dániel 5 frt, Koch Károly 1 frt, Stögermayer Etel 1 frt, Matzek Venczel 1 frt, Szánthó Albert 5 frt, Szilvássy Ferencz 50 kr., Sepper Mihály 1 frt, Simon Géza 40 kr., Vályi József 3 frt, Bárány Dezső 1 frt, Benyo Andor 50 kr., Özv. Patay Gyuláné 20 frt, Zsolnai János 20 kr., Özv. Mázor Imréné 2 frt, Paczauer Samu 1 frt, Geleon András 1 frt, Gutmann Adolf 90 kr.

— Nem létezik nagyobb passzió a világon és meglegült érzés, mint az, ha bemegyünk egy fodrászhoz és a saját borotváló és fésülő eszközeinkkel leszünk kiszolgálva. Ezen passzió Klein József fodrász üzletében Széchenyi-utca 141. sz. (dr. Horváth-féle házban) ujonnan nyitott, a mai kor igényeinek minden tekintetben teljesen megfelelő, elegáns berendezés mellett élvezhető, hol az eszközök számokkal ellátott fiókokban állanak. Minden előfizető egy ily fiókot kap kizárólag saját kiszolgáltatására.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Vilmos főherceg halála. Tragikus halállal halt meg hétfőn Badenben, Alsó-Ausztria egy kies nyaraló helyén, Vilmos főherceg, királyunk unokaöccse, Albrecht főherceg testvére, a közös hadsereg tüzérségének főnöke, a német lovagrend ausztriai nagymestere. Mint rendezes, pusztá kedvtelésből, versenyt lovagolt a villamos vonattal, hogy paripáját hozzászoktassa a csilingelő, zakatoló masinához, de ez egyszer a tüzes állat megbokrosodott és lovasát magával rántotta a me semmitülésbe. A főherceg leesett a lóról, a mely a kengyelvasban megakadt gazdáját vad iramodással hurcolta tovább az éles kavicsokon. Már alig eszmélt, a mikor segítség érkezett s nem telt bele néhány óra, kiszendetett.

— Hogyan gondoskodnak a tanítókról Debreczenben? A debreczeni ev. ref. egyház presbitériuma mult vasárnap tartott ülésében egyhangú lelkesedéssel elfogadta azt a javaslatot, mely a tanítók fizetésének rendezése ügyében beterjesztett. E szerint Debreczenben a ref. tanítók fizetése a következő: Tanító kap évi 600 frtot, 60 frt ötdéves korpótléket hat izben és nős 14, nőtelen 10 köbméter tűzfát, lakást természetben, vagy nős 240, nőtelen 120 frt laktért, összesen fizetése fölmege minden összeszámítva a hatodik korpótléknál 1245 forint. Tanítónő kap: évi 400 forintot, — 50 forint ötdéves korpótléket, 5 izben 10 köbméter fát, lakást természetben, vagy 120 frt laktért. Fizetése lesz az ötödik korpótléknál 802 forint 50 kr.

— Debreczenben az „István” gőzmalom, mely egyike hazánk legnagyobb ipartelepeinek, mult pénteken kigyuladt s alig két óra alatt romban hevert. A kárt alig lehet megbecsülni, de körülbelül 350,000 frtra rúg. Az épületek biztosítva vannak. Hét biztosító társaság osztozódik a veszteségben.

KÖZGAZDASÁG.

— Az aratás. Az aratást már csaknem mindentűt befejezték s a mint látszik, egyik gabonafaj sem fogja megadni a mult évi átlagot. A buza a tavalyi 43 millió métermázsza hozammal szemben csak 38 millió métermázsát, a rozs a tavalyi 16 millió métermázsza helyett 15 millió, az árpa 14 millió helyett 12 millió métermázsát fog adni. Legközelebb jár a mult esztendői terméshez a zab, melynél a különbség alig 300—400 ezer métermázsára fog rugni. Amde az idei termés minősége legalább is 8—10 százalékkal jobb a tavalyinál. Nem ily kedvező a helyzet a késői terményekre nézve, melyek a rekkenő hőség és nagy szárazság mellett annyira elfonnyadtak, hogy több helyen termésről is alig lehet már szó. A tengeri hozama, ha a szárazság még tovább is eltart, a tavalyi termésnek felét sem éri el. A dohány is erősen pusztul s a fergek is emésztik, Takarmánytermés gyenge volt.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató: Dr. Németh Imre.
Kiadó: Wesselényi Géza.

NYILTTER.*)

Nyilatkozat.

Tudomásomra jutott, hogy valaki azt a hirt terjesztette rólam, hogy engem e hó 21-én a „Pannónia” szállodából kilöttek.

Nem tudom, ki lehet az a komisz ficzkó, de gyanitom. Addig is azonban, míg kilétét biztosan megtudhatnám s ellene a törvényes lépéseket megtethetném; miután ily gyalázatos hazugságot sem az én tisztességéremem, sem a „Pannónia” szálló jó hírneve egy pillanatig sem tűr meg, őt ezennel hitvány, alávaló rágalmazónak nyilvánítom.

Miskolcz, 1894. július 30-án.

Wégener György.

*E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a Szerk

UNIV. MED.

DR. WEISZ GÉZA

BÖRGYÓGYÁSZ

Lakik: Széchenyi-utca 143-ik szám a.

☞ Rendel 2—4-ig. ☞

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek b. tudomására hozni, hogy

MISKOLCZON,

Felső-Szirma-u. 16. számú házban

egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelően berendezett

fodrász- és fogászati műtermet

nyitottam, hol a nagyérdemű közönség a legfigyelmesebb és legpontosabb kiszolgáltatásban részesül.

B. támogatását kérve, vagyok

tisztelettel

TÖRÖK JÓZSEF

fodrász és műfogász.

Lakás kiadó!

Széchenyi-utca 14. számú házban

egy földszinti

udvari lakás

mely áll:

3 szoba, konyha, pincze, padból,

azonnal kiadó.

Értekezhetni ugyanott

Harangi Menyhérttel

Ár-leszállítás!

Raktáram túlhalmozottsága és a nyári idény előrehaladottsága miatt raktáromon levő összes nyári árukat következő

mélyen leszállított árakban

árusítom, és pedig:

Legjobb minőségű Cosmanosi szintartó mosóvoilok 24, 26 és 28 kr.

Legujabb minőségű atlasz-szatinok ezeltől 55 kr., most 38 kr.

Francia atlasz-szatinok ezeltől 70 kr., most 50 kr.

Francia batiszt ezeltől 60 kr., most 35, 40 kr.

Francia selyem-batiszt legujabb minták 45 kr.

Francia piquet batiszt 65 kr.

Valódi francia Voil de lám legujabb pepita és más mintákban 40, 50, 60 és 65 kr.

Ezen valóban kedvező alkalmat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom.

Maradok kiváló tisztelettel

Rosenberg Gyula,

vászon- és divatárkereskedő 1—3

Széchenyi-utca, a Lázár-féle borkereskedéssel szemben.